

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șasea)
din 23 noiembrie 1989*

**Kommanditgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik Glockengasse n^o
4711
împotriva
Provide SRL**

(cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare, formulată de Landgericht Köln)

„Norme naționale privind comercializarea produselor cosmetice”

Cauza C-150/88

În cauza C-150/88,

având ca obiect o cerere adresată Curții, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, de către Landgericht Köln, de pronunțare, în litigiul pendinte în fața acestei instanțe între

Kommanditgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik Glockengasse n. 4711, cu sediul în Köln,

și

Provide, cu sediul în Brembate Sopra,

a unei hotărâri preliminare privind interpretarea Directivei 76/768/CEE a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice (JO L 262, p. 169),

CURTEA (a șasea Cameră),

compusă din domnii C. N. Kakouris, președinte de cameră, F. A. Schockweiler, T. Koopmans, G. F. Mancini și T. F. O'Higgins, judecători,

avocat general: domnul M. Darmon

grefier: domnul J.-G. Giraud

după examinarea observațiilor prezentate:

— pentru reclamantul din acțiunea principală, de către E. Ph. Krings, avocat,

— pentru pârâtul din acțiunea principală, de către C. Eidam, în cadrul procedurii orale,

— pentru Guvernul Regatului Spaniei, de către doamna Rosario Silva de Lapuerta, în calitate de agent, în cadrul procedurii orale,

---

* Limba de procedură: germana.

— pentru Guvernul Republicii Italiene, de către domnul I. M. Braguglia, Avvocato dello Stato,

— pentru Comisia Comunităților Europene, de către domnul J. Sack, membru al Serviciului juridic, în calitate de agent,

având în vedere raportul de ședință și în urma procedurii orale din 27 iunie 1989,

după ascultarea concluziilor avocatului general prezentate în ședința din 13 iulie 1989,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Prin ordonanța din 4 mai 1988, primită la Curte la 26 mai 1988, Landgericht Köln a adresat, în temeiul articolului 177 din Tratatul CEE, două întrebări preliminare privind interpretarea Directivei 76/768 a Consiliului din 27 iulie 1976 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la produsele cosmetice (JO L 262, p. 169), în vederea aprecierii compatibilității cu dreptul comunitar a normelor italiene adoptate pentru punerea în aplicare a directivei citate anterior.

2 Aceste întrebări au fost adresate în cadrul unui litigiu între societatea germană Kommanditgesellschaft in Firma Eau de Cologne & Parfümerie-Fabrik Glockengasse n° 4711 (denumită în continuare „societatea 4711”) și societatea italiană Provide, privind executarea unui contract de vânzare de produse cosmetice.

3 În conformitate cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă, statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru ca produsele cosmetice să poată fi introduse pe piață doar dacă pe ambalajele, recipientele sau etichetele acestora se menționează, în special, numele sau marca și adresa sau sediul social al producătorului ori al persoanei responsabile de introducerea pe piață, stabilit(ă) în interiorul Comunității. Articolul 6 alineatul (2) prevede că statele membre trebuie, de asemenea, să adopte toate măsurile necesare pentru ca, în cursul etichetării, prezentării spre vânzare și publicității pentru produsele cosmetice, să nu se utilizeze texte, denumiri, mărci, imagini sau alte semne, figurative sau nu, care să atribuie produselor calități pe care acestea nu le au.

4 Articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Legea nr. 713 din 11 octombrie 1986 de punere în aplicare a articolului 6 alineatul (1) litera (a) din directiva menționată anterior, astfel cum este interpretat de circulara ministerială, prevede indicarea producătorului italian sau a persoanei din Italia responsabilă de introducerea pe piață a produselor cosmetice. Pentru produsele pe care este indicat deja producătorul sau persoana responsabilă de comercializare stabilită pe teritoriul unui alt stat membru, este suficient ca indicarea întreprinderii italiene responsabile de comercializare în Italia să fie aplicată de aceasta pe ambalajul exterior al produsului, după import și anterior vânzării către public. Pe de altă parte, articolul 8 alineatul (1) litera (d) din legea citată anterior, care stabilește dispozițiile de punere în aplicare a articolului 6 alineatul (2) din directivă, prevede indicarea datelor calitative și cantitative ale substanțelor menționate pe ambalaj, în publicitate sau în denumirea produsului.

5 Provide a comandat Vitamol de la societatea 4711, produs cosmetic al cărui ambalaj și ale cărui instrucțiuni de folosire menționau numele vitaminelor conținute și, în special, D-Panthenol.

Societatea 4711 garantează, mai ales, că produsul respectiv respecta normele și dispozițiile în vigoare și că putea fi comercializat în Italia.

6 Provide a refuzat ulterior să accepte livrarea comenzii pe motiv că aceasta nu respecta clauzele contractului. Produsul nu era comercializabil în Italia, întrucât nu era menționat, contrar dispozițiilor italiene menționate anterior, nici importatorul italian, nici cantitatea de vitamine conținută de produs, cu toate că numele respectivelor vitamine era indicat în mod expres pe ambalaj.

7 Societatea 4711 a sesizat Landgericht Köln, instanță competentă în temeiul unei clauze contractuale, cu o acțiune în executare a părții, susținând, în esență, că produsul oferit respecta în totalitate dispozițiile directivei și, prin urmare, era comercializabil în toate statele membre.

8 Landgericht Köln consideră că legislația italiană este contrară dispozițiilor menționate anterior ale directivei. Instanța națională consideră, în special, că, în cazul în care obligația de a oferi o indicație calitativă și cantitativă a substanțelor constituie într-adevăr un mijloc de îndeplinire a obiectivului urmărit de articolul 6 alineatul (2) din directiva citată anterior, și anume protejarea consumatorului împotriva oricărei forme de înșelăciune, această obligație este, cu toate acestea, exagerată, iar eficiența ei este îndoielnică.

9 În consecință, Landgericht a hotărât să suspende judecata și să adreseze Curții, în conformitate cu articolul 177 din Tratatul CEE, următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 8 alineatul (1) litera (d) din Legea italiană nr. 713 din 11 octombrie 1986 este compatibil cu articolul 6 alineatul (2) din Directiva Consiliului din 27 iulie 1986 și cu articolul 30 din Tratatul CEE, în măsura în care acesta prevede indicarea «datelor calitative și cantitative ale substanțelor», menționate pe ambalaj, în publicitate sau în denumirea produsului?

2) Articolul 8 alineatul (1) litera (a) din Legea italiană nr. 713, astfel cum este interpretată la alineatul (3) din Circulara din 2 februarie 1987 a ministrului italian al sănătății, este compatibil cu articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Directiva Consiliului din 27 iulie 1976 și cu articolul 30 din Tratatul CEE, în măsura în care, inclusiv în cazul unor produse importate în Italia și fabricate de un producător cu sediul pe teritoriul Comunității, «numele sau denumirea întreprinderii italiene responsabile de comercializare» trebuie să figureze pe ambalaje, cutii sau etichete?»

10 Pentru o prezentare mai detaliată a cadrului juridic și a faptelor care fac obiectul cauzei, a derulării procedurii, precum și a observațiilor scrise prezentate Curții, se face trimitere la raportul de ședință. Aceste elemente din dosar sunt reluate în cele ce urmează numai în măsura în care sunt necesare pentru raționamentul Curții.

Cu privire la competența Curții

11 Guvernul italian susține că întrebările preliminare au fost adresate în cadrul unui litigiu între persoane de drept privat, al cărui caracter real nu este sigur, iar întrebările respective urmăresc să permită unei instanțe dintr-un stat membru să se pronunțe cu privire la compatibilitatea cu dreptul comunitar a normelor dintr-un alt stat membru. Prin urmare, făcând trimitere la Hotărârea Curții din 16 decembrie 1981, Foglia/Novello (244/80, Rec., p. 3045), guvernul italian își exprimă îndoiala cu privire la utilizarea corectă a procedurii pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare.

În plus, acesta susține că, în temeiul articolului 177, Curtea nu este competentă să se pronunțe cu privire la compatibilitatea dispozițiilor naționale cu dreptul comunitar.

12 Aceste obiecții trebuie respinse. Pe de o parte, elementele din dosar nu permit să fie pus la îndoială caracterul real al acțiunii principale și, prin urmare, nici utilizarea corectă a procedurii pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare. Pe de altă parte, rezultă din jurisprudența constantă a Curții (a se vedea, în special, Hotărârea din 9 octombrie 1984, Heineken, 91 și 127/83, Rec., p. 3435) că, în fața unor întrebări destinate să permită instanței naționale să se pronunțe cu privire la conformitatea dispozițiilor naționale cu dreptul comunitar, Curtea poate furniza elementele de interpretare a dreptului comunitar care să îi permită instanței naționale să soluționeze problema juridică în care aceasta a fost sesizată. Același lucru este valabil și în cazul în care este vorba despre aprecierea compatibilității cu dreptul comunitar a dispozițiilor unui stat membru, altul decât cel al instanței de trimitere.

Cu privire la prima întrebare

13 Această întrebare urmărește, în esență, să stabilească dacă articolul 6 alineatul (2), citat anterior, interzice ca o reglementare națională să solicite indicarea datelor calitative și cantitative ale substanțelor menționate pe ambalaj, în publicitate sau în denumirea produselor cosmetice.

14 În acest sens, trebuie reamintit că, în temeiul unuia dintre considerentele directivei, aceasta se inspiră din necesitatea de „a stabili la nivel comunitar normele care trebuie respectate în ceea ce privește compoziția, etichetarea și ambalarea produselor cosmetice”. În acest fel, directiva urmărește să elimine diferențele existente între legislațiile naționale, aceste diferențe obligând întreprinderile comunitare să își diferențieze producția în funcție de statul membru destinat și, prin urmare, să împiedice schimburile de astfel de produse.

15 În acest sens, articolul 6 alineatul (1) din directivă enumeră diferitele mențiuni care trebuie să apară pe ambalajele, recipientele sau etichetele produselor cosmetice; printre aceste mențiuni nu se regăsesc și datele calitative și cantitative ale substanțelor indicate în prezentarea acestor produse.

16 În plus, articolul 7 alineatul (1) din directivă interzice statelor membre să refuze, să interzică sau să limiteze introducerea pe piață a produselor cosmetice care îndeplinesc cerințele directivei, cu singura rezervă, prevăzută la alineatul (2), că acestea pot solicita ca anumite indicații prevăzute la articolul (6) alineatul (1) să fie redactate în limbile lor naționale sau oficiale.

17 Rezultă că lista acestor indicații este exhaustivă și că un stat membru nu poate solicita indicarea, dacă aceasta nu este prevăzută în mod expres de directivă, a datelor calitative și cantitative ale substanțelor menționate în prezentarea produselor cosmetice.

18 Într-adevăr, o astfel de cerință ar fi, în mod clar, de natură să împiedice schimburile intracomunitare prin obligația pe care o implică de a modifica ambalajul în care produsele sunt comercializate în mod legal în anumite state membre. Un distribuitor stabilit într-unul din aceste state poate chiar să întâmpine dificultăți la exportul de produse cosmetice într-un alt stat membru, în cazul în care statul respectiv solicită indicația respectivă iar producătorul nu oferă distribuitorului informațiile solicitate.

19 Trebuie adăugat că, deși articolul 6 alineatul (2) din directivă obligă statele membre să adopte măsurile necesare pentru a evita ca, în cursul etichetării și prezentării spre vânzare, textele, denumirile, mărcile comerciale, imaginile și alte semne să fie utilizate pentru a atribui produselor cosmetice în cauză caracteristici pe care acestea nu le au, articolul respectiv ne le permite statelor membre să solicite indicațiile care nu sunt prevăzute de directivă cu privire la etichetarea sau ambalarea acestor produse.

20 În plus, obiectivul de protecție a consumatorilor, pe care se întemeiază articolul 6 alineatul (2) din directivă, poate fi atins prin mijloace mai puțin restrictive pentru schimburile comerciale. Într-adevăr, din examinarea comparativă a dispozițiilor naționale adoptate în acest scop rezultă că anumite state membre au interzis, în mod general, orice indicație care ar putea induce consumatorul în eroare. Însă nimic nu sugerează că o astfel de interdicție generală ar fi insuficientă pentru atingerea obiectivului propus.

21 Prin urmare, trebuie răspuns la prima întrebare că articolul 6 alineatul (2) din Directiva 76/768 nu permite unor norme naționale să solicite indicarea datelor calitative și cantitative ale substanțelor menționate pe ambalaj, în publicitate sau în denumirea produselor cosmetice reglementate de directivă.

Cu privire la a doua întrebare

22 Această întrebare urmărește, în esență, să stabilească dacă articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă îi interzice unui stat membru să solicite, în cazul unor produse cosmetice importate, fabricate de un producător stabilit în Comunitate, ca numele sau denumirea întreprinderii stabilite și responsabile de comercializarea acestora în statul respectiv să figureze pe ambalajele, cutiile sau etichetele produselor.

23 Din formularea articolului 6 alineatul (1) litera (a) din directivă rezultă că acesta solicită numai indicația, fie a producătorului, fie a persoanei responsabile de introducerea pe piață a produsului cosmetic, în cazul în care unul sau celălalt este stabilit în Comunitate.

24 Rezultă că această dispoziție interzice unui stat membru să solicite, în cazul produselor importate, fabricate de un producător stabilit în Comunitate, ca numele sau denumirea distribuitorului stabilit și responsabil de comercializarea acestora în statul membru respectiv să figureze pe ambalajele, cutiile sau etichetele produselor.

25 În această privință, este irelevant faptul că statul membru se limitează la a solicita ca indicația distribuitorului să poată fi aplicată pe ambalajul exterior al produsului după import, anterior vânzării sale către public, prin mijloace care nu necesită deschiderea ambalajului produsului.

26 Într-adevăr, o astfel de obligație face comercializarea produselor, în orice caz, mai oneroasă și, în consecință, reprezintă un obstacol în calea schimburilor comerciale, obstacol pe care directiva urmărește să îl elimine.

27 Prin urmare, trebuie răspuns la a doua întrebare că articolul 6 alineatul (1) litera (a) din directivă îi interzice unui stat membru să solicite, în cazul unor produse cosmetice importate, fabricate de un producător stabilit în Comunitate, ca numele sau denumirea întreprinderii stabilite și responsabile de comercializare în statul respectiv să figureze pe ambalajele, cutiile sau etichetele produselor.

